

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzelske lopjeno.

Wudawa so kóždu šobotu w Šmolerjez knihiciziscežerńi w Budyščinje a je tam ja šchtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

22. njeđzela po šwjatej Trojizy.

Šap. štutki 24, 24—27.

Šrudžaze je Felixowe šadzerženje. Wón khwile nje-mějesche, so by šbóžny byl, duž bě na wěczne šhubjeny. Wón chyzsche to wotštorczič na čaš, kiž by jemu špodo-bnišchi byl. Pšchi tym pschehlada, so běšche tu nětko tón čaš, kiž běšche jemu ja hnadny čaš špožčeny. Šelko čłowjetow našeho čaša runa so Felixej! Šhwile woni maja, hdyž so wo šemške wězy jedna, khwile ja džěło, ja wjele; ale tehdom khwila njeje, hdyž so wo dušchu jedna. To so na špodobnišchi čaš wotštorcziuje.

W Felixu mamy šnamjo našeho čaša!

1. Felix ma žadanje, něšcto wo šchesczianštwe šlyšhecž se rta muža, kotryž šrijedža w šchesczianškim šibanju štejesche. Kaž běšche Šerodasch wjekešy, hdyž Šilatusš Šesufa k njemu pókła, tak běšche tež Felix ja tu nowu wěz šahorjeny. Šibanje džěšche pšes kraj a lud. To šebi ludžo dowukladowacž njemóžachu, so pšchwiškowarjo Šhryštufowi pšchi šwojej wěrje tak twjerdže a kručze štejachu. Nětko běšche Šawol w rukomaj Felixa. Wón dyrbjesche tola najšlepje wjedžecž, takje je š schesczianštom. Wšy to šrošymimy, so chze Felix wo šchesczianštwe roš-jašnjeny byčž, kotrež so w ludu mózne wopokašowasche. Wo tym chyzsche so wón we šwojim powošanju wobhonicž. A wot koho móžesche šepšeho wobhonenja dostacž, šhiba wot Šawola šameho? Š teho pšnatwamy, so to pola Felixa njeběšche, kaž pola Židow, šame nješchecželstwo

pschecziwo Šhryštufej, ale wěšte šajimanje, něšcto wo nim šlyšhecž. Takje šajimowanje so tež w našim čašu po-kašuje. Šchesczianštwo ma šašo šwoje wobšedžbowanje pšched ludom a so jako móž w žiwjenju wobhladuje. Wono je šebi šašo móž dobyło w towaršchnym žiwjenju — w džělacžerškich, w mlodženzownych towarštwach — a to je wěšče dobra krocžel do přědka.

2. Šawol wě, šchto je Felixa wabiło, jeho pšched so žadacž. Wón pať njeje wot šwojeho Šbóžnika pókłany, něšcto šajimawe wupowjedacž. Wón ma ja teho Šnješa dušche dobywacž. Duž njepowjeda wón wo nowinkach — ale wón powjeda, šchtož je Felixej nusne — wo prawdošczi a pšcziwosčzi — šchtož dyrbi wón nawuknyčž, so by so jeho dušcha wuštrwila — a škóncžnje wo pšchichodnym šudženju. To štoje dyrbi Felixa naštróžicž. Wón dyrbi so we šwojim šwědomnju šastróžicž; — ale wón so njecha pšcheměnicž. Š temu njeje dať Šawola šawolacž. Šdyž je tole šchesczianštwo, je wón doščž šlyšchal.

Šjerunaja so čłowjekowo našeho čaša tež Felixej, so njechadža šhutne, šnutštowne, so šwědomnja dótkaze wězy šlyšhecž? Powjedasch-li jim wo prawdošczi, chzedža šebi ju šami dobyčž — wo pšcziwosčzi, wo šudženju — to woni nješlyšcha a šrošymicž njechadža. Šdyž Šože šłowo jim praji: Ty šy tón muž, woni šwojej wušchi šamšnu. Šich wjele chze jenicžy šlyšhecž, šchtož jich šajimuje; ale to wutrobne praščenje jich ničžo nještara: šchto mam činičž, so budu šbóžny? To bóle a bóle našhonjamy, so čłowjekowo to šlyšhecž nochzedža, šchtož je jim trěbne.

Šhto chzeš ty s Božeho słowa klyšecy? Stej směrom, hdyž wěrnosc' Božeho słowa tvoje šwědomnje trjechi. Šhibuj šo, pošluchaj, prjedy hač šo hnadny čaš minje.

3. Na spodobny čaš šo njeda wotštorc'ic'ž, wěrnosc' klyšecy. Šdy pschińdže spodobnišči čaš? Těhdy rěčesche šhrobly šwěd' wěrnosc'e. Nětko mōžesche wěrnosc' klyšecy a pōsnac'. To bēšche wurēc', hdyž wōn wo spodobnišchim čašu rěčesche. Wōn njehašche wěrnosc' klyšecy.

Spodobny čaš je dženša hišc'e ta hodžina, w kotrejž Bōh čłowjekam škladnosć dawa, šo t' njemu wobroc'ic'ž. Šdžežkuliz šo šlowo wěrnosc'e prěduje, tam je to wubudžaze šlowo Bože: njestwierdžc'e šwoju wutrobu! Ach, šo bychu wščitzy pōsnali, šhtož šo t' jich mērej hodži! Wōn pschińdže, tōn čaš „pōšdže!“ Kač dołho hišc'e hnadny čaš traje, šhto to wē?

Nětko je tōnle spodobny čaš! Nětko je džen šboža!
Šamjeń.

Džeczi šwětla, — khodžc'e we šwětle!

Šan. 12, 36.

Dofelž šwětlo mac'e, s njebješ wuhadžaze,
Wěrc'e do šwětla, šo džeczi šwětla byšc'e
Byli! — tole s kēdžbliwosc'ju šlowo klyšc'e,
Kotšiz šwětlo dostali šc'e roššwētlaze.

Š Božej miłos'c'ju waš šwětlo wōšchewjaze
Trošchtuje, hdyž wam šo w nusy hrēšchnej štyšc'e
A wy šrudni šdychujec'e: Pōmhaj Šhryšc'e!
Špožc'ž nam s wyškos'c'že mozy pōšhlnjaze! —

Šako džeczi šwětla chzemy w šwětle khodžic';
Šowolala naš je t' temu miłos'c' Boža,
Šdyž je s hrēchow droho wutupil naš šebi.

Šwój Duch dobry chzyl po prawym puc'ju wōdžic'
Naš, hdyž blud a štrachoty nam wšchelle hroža.
— Daj do šwětla wēc'noh', Šnježe, pschińc'ž nam t' tebi! —

Kōždy njedh hlada, kak twari.

1. Kor. 3, 10.

Na Božim twarje wōšady džēla kōždy štat s džēkom na šebi šamym a na žylm, jeno niz pschezo na prawe wašhnye. Čłowjek mōže wutupnje džēlac'ž a kamjenje rošbijec', kotrež maja šo šašadžowac'. Ty mōžesch šebje šameho štašc'ž a druhich šadžewac', šwoje powołanje wobtwierdžic', tač šo šo woni njekničžomnos'c'ži pōdč'iznu. Šwarnišc'žo nēkotreježkuli šwontowneje wōšady je jeno šrudne rošpadlišc'žo pōlneho njekšmaneho materiala. Wjele je powołaných, ale malo wušwolonych. Woni šo čaš žiwjenja njedželske ranje „natwarjeju“, ale ženje t' temu njepšchińdu, šwoje žiwjenje w roššudnym wobroc'ženju na Šhryštusa šaložic'ž a potom tež druhim t' temu dopomhac', a tola je jeno to biblijske natwarjenje. — Ale tež potom hišc'e rēka: Šladajc'e, t' t' wy twaric'e. Šwaric'ž tež njerēka bjesmyšlnje kamjenje natopic'ž, ale je po čzarach twarškeho nac'žiska šadžec', kotrež rōžkny kamjeń pōkašuje. Wly njekšmēmny po šamšnej woli a w šamšnym duchu twaric'ž, ale jeno pod nawjedowanjom twarškeho Šnješa.

F.

Ša reformaznyjski šwjedžen.

Šbēh' šo!

(Quandt.)

Šbēh' šo ty, ::
Šion, šbēh' šo se španja!
Našch čaš trjeba jašnej woc'zi,
Šaspanž nic'žo njepomha;
Šsyla štražnikow šo hodži.
Šion, hladaš wšchaf šo wōmory
Šbēh' šo ty!

Šedžbu mēj, ::
Šion, šedžbuj šhroble ty
Na lešneho pschesc'žeharja,
Šiž je t' bitwje hotowy;
Šjebqi šo, hdyž lēni šwarja.
Šion, mjec'ž a šchit džerž šwētlej šej,
Šedžbu mēj!

Šhromadž šo, ::
Šion, šhromadž t' šēdženju
Wšchittich, kotšiz lubo maja
Ššwojoh' Šnješa s wutrobu;
Wab jich, šo čzi pōmoz štaja.
Šion, njepšchec'el kač hrošy žno;
Šhromadž šo!

Šošhly šo, ::
Šion, pošhly w Bošy šo!
Šajprjedy pań na kolena,
Wšched Bohom šaš' pōkuc'ž šo,
Wobnoš wēry pōlubjenja.
Šion, t' Bohu šdychujō
Šošhly šo!

Šawyštaj, ::
Šion, šawyštaj nēt' tu!
Šwój kral, kiž je s Šnješom pōbył,
W šwojim štwawnym šēdženju,
Še tež tebi palmu dobył.
Šion, duž na njeho wēru štaj,
Šawyštaj!

Šalomon twarjesche šhēžu a ju dołonja.*

Ša twarich šhēžu šej,
A hdyž bē hotowa,
Dha pōložichu mje
Tu hižom do šašc'ža.
Tač bēch ja dołwaril!

Ša šnještwo natwarich
A pōmhach kōždemu,
Tež pravo, prawdu šhm
Ša hajil we kraju.
Tač nēšcto natwarich!

* Teke ščtuc'žki, wot Šnješa šararja Wroška pscheložene, šteja na domje prašidenta Šoesnera w Šorunje, kotremuž bu jačo maršaršej dla wušnac'ža wěrnosc'e w lēcze 1724 na nadpjeranje Šesuitow wot Šolatow šlowa wot-čzata

Sa twarich na febi,
 A s mojim živjenjom
 Chyžich druhich natwaricž
 Tež i dobrym pschikladom.
 Tak wjele nještwarich!

Duž twarich na Boha,
 Kiž wěšće Khrysta dla
 Sa čaš a ja wěčnošč
 Mi kwoje sbože da.
 To bě najrjeńšchi twar!

Schtóž twari, tón twar tak,
 So ludžo wupraja,
 Sdyž junu pschimusni
 Wo njeho žaruja:
 Tón derje twarił je!

Jurij Brósk.

Sly kušod.

W jentym wulkim měšće Saksteho kralestwa běšće psched
 dlějšchim čašom bohatty mydlat žiwj, kotryž běšće wjazore křěže,
 porno febi ležaze, po něčim ja febjie spokupował. To waschnje
 pak, kať běšće tónle muž k wšchěm tutym křěžam pschichoł, bě
 wopradowže žadlawe. Kať dha wón to sapocža? Seho kušodža,
 to wón wjedžišče, njeběchu žani bohaczi ludžo a mējachu dolhy
 na kwojich křěžach. A tym wón nětko džěšče, činjesche, kaž by
 džěl brať na jich čěšnych wobstejnoscžach, a poskiczi jim nahladny
 kapital, so mohli febi lěpje s čěšna wupomhacž. Tole poskiczenje
 kušodža i radoscžu pschijachu. Ale bórny na to wón k jich
 druhim wěriczelam džěšče, powjedasche jim, so ku jich dolžnižy
 tež pola njeho pjenjesy požčowali, a pohnu jich i tym, so woni
 tym křudym ludžom kwoje kapitale wupowjedžichu. Tucz i pak
 njemóžachu nětko žanych pjenjes swjesč a dyrbjachu kwoje křěže
 k subhastaziji pschicž dacž. Schtóž je dosta, běšće — tón bohatty
 mydlat. Tónle muž njebě Božu kaseń: „Ty njebyrbisich požadacž
 kwojeho bližšeho domu“ wěšće ženje prawje k wutrobje brať.
 Duž tež nad tajkim kublom, kotrež bě wón „i lěpnošču ja pramo“
 na so pschinješł, žane Bože žohnowanje njewotpocžowasche.
 Swonkownje wšchal wón k najšbožownišchim čłowjekam kłuschesche;
 ale Bóh jeho i druhim khostanjom sibi, — i dospoknej njewěru a
 twjerdowutrobnošču napschecžimo Božemu kłowu. Wón drje
 hiščeže kemschi křodžesche, kaž so stupžy najbóle k swonkownym
 žyrtwinski waschnjam džerža; ale Bože kłowo njemějesche nad
 jeho wutrobu žaneje mozy wjazy. A w tymle postajenju je wón
 tež wumrjeł. Seho i njeprawdu nahromadžene kublo pak njeje
 hacž na tšecžeho herbu w jeho kwojby pschichoł.

F.

Sastojństwo khoroscže.

Něhdy rjekny wošebna knjeni k swojemu duchownemu wótzej:
 „Sa móžu so jeno čezło do teho namakacž, so kwojeje wobstaj-
 neje khorowatosče dla kwoje pschikłuschnoscže jako mandželka a
 macž wjazy tak dopjelnicž njemóžu kaž prjedy.“

Duchowny wotmolwi: „Knjeni, Wy seže nětkole wyšofe a wažne
 sastojństwo wot Boha dostala, mjenujžy sastojństwo, kħora byčž.
 Sastawajče tožamo k jeho česčzi!“

F.

Stawisna Khrystušoweho čerčpenja.

6.

(Bofracžowanje.)

9. A hdyž — hordžazy so nětk kħroble — ty so
 Kafasach něhdy, — kwojich bratrow pošylá! —
 A k nim džesche wón: Wy so pohórschicže
 Nóz tule wšchitzy!
10. „Pastyrja sibi“, — steji wobkřwědcžene,
 „Womzy tež tehdy so džě roscžěfaju!“ —
 Sdyž pak stanu ja, prjedy waš ja póńdu
 Do Galilejskej. —
11. Ale Pětr k njemu džesche: Sdy so runje
 Pohórscheli tež bychu wšchitzy, tola
 Sa so njebudu nihdy pohórschowacž
 Nad tobu, Mischtrje!
12. Jesuš džesche pak k njemu: To čži praju
 Sawěrnje ja: Dženš w nozy tutej prjedy
 Tsi křócž saprějesch ty mje, dnyžli kħapon
 Dwójžy je spēwał!
13. Tola Pětr hiščeže dale rěčzi takle:
 Haj, hdy bych dyrbjal ja tež wumrjecž i tobu,
 Njechal saprěcž čže! — Tehorunja póšli
 Wšchitzy tež džachu;
14. A Knjes džesche k nim: Sako čžasto póšlał
 Waš kħym bjes móšchnje a bjes sastaranja,
 Seže tež nusu hdy měli? — Woni džachu:
 Nihdy my žanu!
15. Duž wón džesche k nim: Ale nětko, schtóž ma
 Móščen, tón wšmi ju, tehorunja wacžof!
 A schtóž nima to, kwoju draštu pschedaj
 A febi mjecž kup!
16. Pschetož ja praju, so so hiščeže na mni
 Dotonjecž dyrbi, schtož we pišmje steji:
 „Był mjes kłostnikow je wón rachnowany!“
 Kónž směje wšchitko,
17. Schtož je pišane! — Na čžož woni džachu:
 Knježe, hlaj! mjecžej tudy dwaj staj k ruzy;
 Wón pak džesche k nim: To je dosčž! — A dale
 Kěčesche hiščeže,
18. Rosžohnowajo so nětk i nimi, Jesuš
 Lubosne kłowa, kotrež trosčt a pokoj
 Wšchitkim wěrzazym jeho poskicžuja
 Na wšchitke čžasžy.

(Pschichodnje dale.)

Prawda dobywa.

Bowjedańcžto i wješneho živjenja.

(Bofracžowanje.)

Čžornak čžinjesche, kaž by hrosžł, a wbohu Šancžowu psched
 kħudom wobkřžži Wón i pišmami, kħobupschinješentymi, dopołasa,
 so je ta rola hižom wot jeho džěda kupjena a i tuteho čžasžy k jeho
 kubłu kłuscha. Wón tež twjerdže wobkřucžesche, so je psched schty-
 nacžimi lětami tu rolu kwojemu kušodej jenož pschenajal, so pak

ju na žane waščnje pschedal njeje, a so je Hancž pjenjesh sa wot-najate polo hacž do pošlednjeho leta tež stajnje w prawym čašu saplaczil. Hancžowa pač temu napscheczitwo wobtwjerdžesche, so je jeje njebočiczi muž tu rolu wěcže wěrnó kupik, tež saplaczil a hacž do swojeje smjercze wobšedžal. Ale wona njemóžesche ani jeneje papjery ani jeneho rynczka pschedpoložicž, s čimž by swoje słowo psched šudnitom dopokafacž mohla. Skóržba tójščto měřazow trajesche. Hancžowa dyrbjesche teho dla wjele čaša skomdžicž, dokelž ju husto došč na šudnistwo žadachu. Wjele šwědkow bu pschepštyšchanych a wjele listnow papjery popišanych. Skóncžnje bu wušudjenje wuprajene —, so ta rola burej Čžornakej šluscha, a so ma ju wudowa Hancžowa se wschēm, ščtož je na nej narostlo, Čžornakej bjes dalscheho spjeczenja sašo wotštipicž.

To bě šrudna powjesč ja wbohu žónšku. S plodami tuteje role bě šo hacž dotal se šwojim mužom a s džěcžimi tak nětak se-žiwila. Ščto mějesche nětko sapočecž a s čim šo žiwicž? S čžeho by šudnišče ščóšty saplaczil měla? Wona njemějesche telko šlēbor-nych krosčkow, kaž mějesche toleč dacž. A se štrachom špominasche na hodžinu, hdžez bėřž pschidžze a jej wscho wučžasa. Wona šedžesche a pschedžesche, a jej trjeba njebē, poršt pschi pschedženju w nopaschku wodny namacžecž, pschetož šhlyš jej s woczow na poršty šapachu.

W jeje mačej štwicžyž bě čžicho, teho runja tež čžicho psched šhēžu. Šskóncžto bě šo šthowalo a hižom šmėrkasche. Hancžowa bě wot džēla a šrudoby mucžna, tak so woczī šandželi a wušny. Šej šo džijesche, so čžapnik pschezo rucžičho bēžesche, so šo džēn po dnju miny, ale wona šudnišče ščóšty saplaczil njemóžesche. Šej šo dale džije, so je bėřž pschischol a jej a jejnych džěcži pošleschēža wšal a je pschedal. Šej je jenicžka křawa, jeje domjaza nadoba a njedželska drašta, wscho šo pscheda, ale pjenjesh tola hišcže na šaplaczenie ščóštow njedokahaja. Škóncžnje jej tež šhēžu pschedadžž. Nětko ta wboha žona — kaž šo jej džije — se wschēmī šwojimi džěcžimi s pschedateje šhēžki džē. Wona na ščērošim šwēcže dale ničžo nima hacž šwoje džěcži, šwoje hubjenstwo a šwój jenicžki polkad — šwoju bibliju, kotruž pod pažu nješe. Wonka pač jej wo šnje špytowač napscheczitwo štupi a praji: „Widžišč tónle wós polny pjenjesh? Daj mi tu staru knihu, kiž pod pažu nješesch, — a wscho dyrbi twoje bęčž!“ Ale wona bibliju čžim twjerdšcho džerži a praji: „Šbēhū šo wote mnje, šatanje!“ Tón pač šmėjizy wot-molwi: „Ša wschač hišcže tuššcho ščžinju. Wšcho dyrbi twoje bęčž; ale daj mi jenož to jene šłowo, kotrež w bibliji šteji, s njeje wutorhnyčž!“ Wona pohlada, hdžez wón s porštom pokafa, a wuhlada w psalmach šłowo: „Poručž temu šnješej šwoje pucže, a mēj nadžiju k njemu; wón budže wschitko derje čžinicž.“ Tola wona šebi ani wšomifnjencžto njerosnyšli, ale štroščinje praji: „To šłowo dyrbi moje bęčž a wostacž; šatanje, šbēhū šo wote mnje a dži w šwoju štronu!“ A potom móšje šawoła: „Poručž temu šnješej šwoje pucže!“ — a pschi tym wotucži se šwojeho šona, a jejna dušča je polna wulkeho troščta a wješeleje radosče. Šthknyšchi ruzy šo wona modli:

Ššo domēč, luba dušča,
Ššo špuschēžej na Boha,
To Božej ruzy šluscha,
Šo pomha s njeshoža;
Šdžyž tebe šrudnošč thšchi,
Šprošč jeho sa pomoz,
Wón twoju proštwu šhlyšchi,
Da šwētko sa tu nōž.

A potom wona wutrobnje hnuta rjekny: „Šamjen; šnježe, ja wėřju. Ach, pomhaj mi!“

(Pschichodnje škóncženje.)

Wšchelake s bliska a s daloka.

— W šandženym thdženju mějesche šo pruhowanje wólbo-šhmanosče sa kandidatow duchownstwa w Draždžanach. Wjes thmi, kiž šu pruhowanje šhwalobnje wobštali, bēščaj tež dwaj Šserbaj: šnješ duchowny šapleč we Šupoji a šnješ pomocny duchowny Bojž w Budeštezach. W tu šhwilu, kaž je na wučžerjach pschepjelnjaze, šapocžina šhētro na duchownych pobrachowacž, a kaž je pschewidžecž, budže tale nusa lēto a wjēšča, dokelž je licžba na duchownstwo študowazyh lēto wot lēta wotešjerała a bēšče n. psch. jutry wjazy gymnastijow, wot kotrychž ani jedyn wučžomž, pruhowanje wobštawšchi, šo študowanju duchownstwa njepšchuwobrocži. Wěcže je tež myšl našcheho čžapša wina, kotraž je na wužitanje šwēta šložena a duž šo mlodži k duchownstwu njewobrocžž, dokelž šebi wone wēšte šdalowanje wot šwētneho žiwjenja žada.

— Šdžyž w Šruskej na wučžerjach pobrachuje, je w Šakskej jich licžba potrebu pschecročila. Šich wjele na štatne wučžeršče šastojuštwó čžafa, hacž runje šu hižom dlējšchi čžapš pruhowanje wólbošhmanosče wobštali. A pschichod pschijneže hišcže šrudnišče čžapš. Licžba šeminarow je šo powjēščila dla něhdušchēje wučžerščeje nusy a pschi někotrych šeminarach šu šo dwójne rjadownje šarjadowale. Šajke šrudne čžapš na tych čžakaja, kotšiz w bliššchich lētach se šeminarow wuštupuja!* Wšjo je nětko pschethód prusšich wučžerjow do Šakskej šawrjeny. To pač šmēje tón wužitk, so Šruska škerje a lēpje nad wučžerškej nusu došywa. A tež sa našče šerbšče šchule šmējemy to polēpschenje, so njebudža wjazy šerbšžy wučžerjo s našchich wjēšnych šerbššich šchulow do mēštow čžahnyčž. To tež jim trjeba njebudže, dokelž šo po namjēcže wšchmoščže w tutym šejmje došhodny wučžerjow tak powyšča, so móžž derje na wšbach wobštacž.

— Šak bohūžel duchakhorščž pschibjera, wo tym dawa rošprawu pschehlad šhorownjow ša duchakhoršč w Šakskej s pošlednjeho lēta. W nich bēšče 2190 (2177) mužššich a 2627 (2516) žónššich, to je šromadže 4817 (4693). Licžba w špinkach podawa licžbu prjedawšcheho lēta a pokafuje, kač budže lēto a wjazy šhoršč.

— S šwarom želešizy s šakēž do Wójerez je pschi tym rjanym wjedreje tak pokročilo, so je nadžija, so želešizy hižom w nalēčžu pschichodneho lēta jēšdžicž šapocžnje.

* Ša šerbššich wučžerjow pač tajka nusa ženje njenastanje, dokelž šu woni w našchich Šserbach na kōždy pad trēbni. Pschetož šerbššče šchule dyrbja wučžerjow mēčž, kotšiz šu šerbšščeje rēcže polnje móžni, dokelž wone pādagogiššich a didaktiššich pschiciznow dla dwójorēcžne rošwucžowanje žadaju, bjes kotrehož tudy wučžeršče džēlo žaneho praweho žohnowanja mēčž njemóže. To dopokafuja tajke šerbššče wučžerščeje, hdžez w tu šhwilu dla njedoštatka na šerbššich wučžerjach hišcže šerbšščeje rēcže njemóžni wučžerjo škutkujā. Duž, lubi šerbšžy štaršchi, njedajcže šo dla hrožazeje wučžerščeje nusy wottrašchicž, šwojich wobdarjenych šynow na šeminar šlacž; woni w Šserbach bjes šastojuštwā njewoštanu.

F.

Daljšče dobrowólne dary ša wbohe armeniške šyroty a mižionstwo w rauššim kraju:

S šakēčžansčej wošady:

š. š. s šomorowa 4 hr. — np
š. š. s šermanez 1 " — "

šromadže 5 hr. — np.

W mjenje wbohich šyrotow wutrobnny džak.

Šólč, redaktor.